

Jaarrekening 2021
van de Stichting Wijkpresentie Parkstad Limburg

Staat van baten en lasten over 2021

Baten	Realisatie	Begroting	Realisatie
	2021	2021	2020
	€	€	€
Subsidiebijdragen	72.620	76.000	70.000
Rente	0	0	0
Totaal Baten	72.620	76.000	70.000

Lasten	Realisatie	Begroting	Realisatie
	2021	2021	2020
	€	€	€
Personeelskosten	43.532	45.000	47.216
Opleiding- en vormingskosten	745	1.700	0
Reis- en verblijfkosten	1.227	500	533
Organisatiekosten	3.147	1.250	1.232
Bankkosten	120	150	119
Projectkosten	23.027	22.400	25.613
Activiteitskosten	3.200	5.000	5.913
Somerset	6.766	0	0
Risicovoorziening	0	0	0
Totaal Lasten	81.763	76.000	80.626

Balans per 31 december 2021

31-12-2021

31-12-2020

	€	€
Liquide middelen	42.363	10.842
Te vorderen en vooruitbetaalde kosten	3.800	1.600
Totaal activa	46.163	12.442
	€	
Voorziening subsidies	-9.143	-10.626
Voorziening voor exploitatietekorten	15.000	15.000
Te betalen kosten / vooruitontvangen bedragen	40.307	8.068
Totaal passiva	46.163	12.442

Voorziening subsidies

€

Saldo per 31 december 2020		-10.626
Bij: in 2021 ontvangen garantiesubsidie		10.626
Bij: in 2021 ontvangen overige subsidies		<u>72.620</u>
		72.620
Af: benodigd voor exploitatie 2021	81.763	
aangewend voor investeringen	<u>0</u>	
		81.763
		<u>-9.143</u>

NB 1 : Eventuele tekorten worden opgevangen door een toegezegde garantiesubsidie van derden.

NB 2: De bestuurders van de stichting genieten geen beloning, alleen een onkostenvergoeding en niet bovenmat vakantiegeld is toegestaan/het bestuur is onbezoldigd.

Toelichting

Algemeen

De bedragen opgenomen in dit verslag luiden in euro.

Dit financieel overzicht betreft het veertiende volledige boekjaar van de Stichting. Formeel zijn de activiteiten van de Stichting gestart op 1 april 1999.

Voor een toelichting op de inhoudelijke activiteiten van de Stichting zij op deze plaats verwezen naar het inhoudelijke jaarverslag 2021.

In 2021 is er een negatief exploitatieresultaat behaald van € 9.143.

Subsidiebijdragen

Hieronder zijn verantwoord de subsidiebijdragen, die aan het verslagjaar zijn toe te rekenen.

De wervingsinspanningen voor financiële middelen zijn doorgezet. Dit jaar zijn de subsidiebijdragen weer wat toegenomen t.o.v. van vorig boekjaar.

Personeelskosten

Er staat nu nog enkel één personeelslid op de loonlijst van de Stichting. In september 2020 is een medewerkster gestart (voorlopig via uitzendbureau) ten behoeve van het project van het inloophuis van Fonds Franciscus, voor een beperkt aantal uren per week.

Activiteitskosten

Corona heeft ook in 2021 nog enige impact gehad op de activiteiten van het inloophuis.

Het verloop van de voorziening in het verslagjaar is als volgt:

Saldo per 31 december 2020	€ 10.626 -/-
Bij: in 2021 ontvangen garantiesubsidie	€ 10.626 +
in 2020	
ontvangen overige subsidies	€ +72.620
	€ 72.620
 Af: benodigd voor exploitatie 2021	 € 81.763 -/-
Saldo per 31 december 2021	€ 9.143 -/-

De tekorten worden opgevangen door een toegezegde garantiesubsidie van derden.

Te betalen kosten / vooruitontvangen bedragen.

De post te betalen kosten en vooruitontvangen bedragen betreffen enerzijds reservering vakantiegeld en loonheffing december 2021 van in totaal € 4.507,

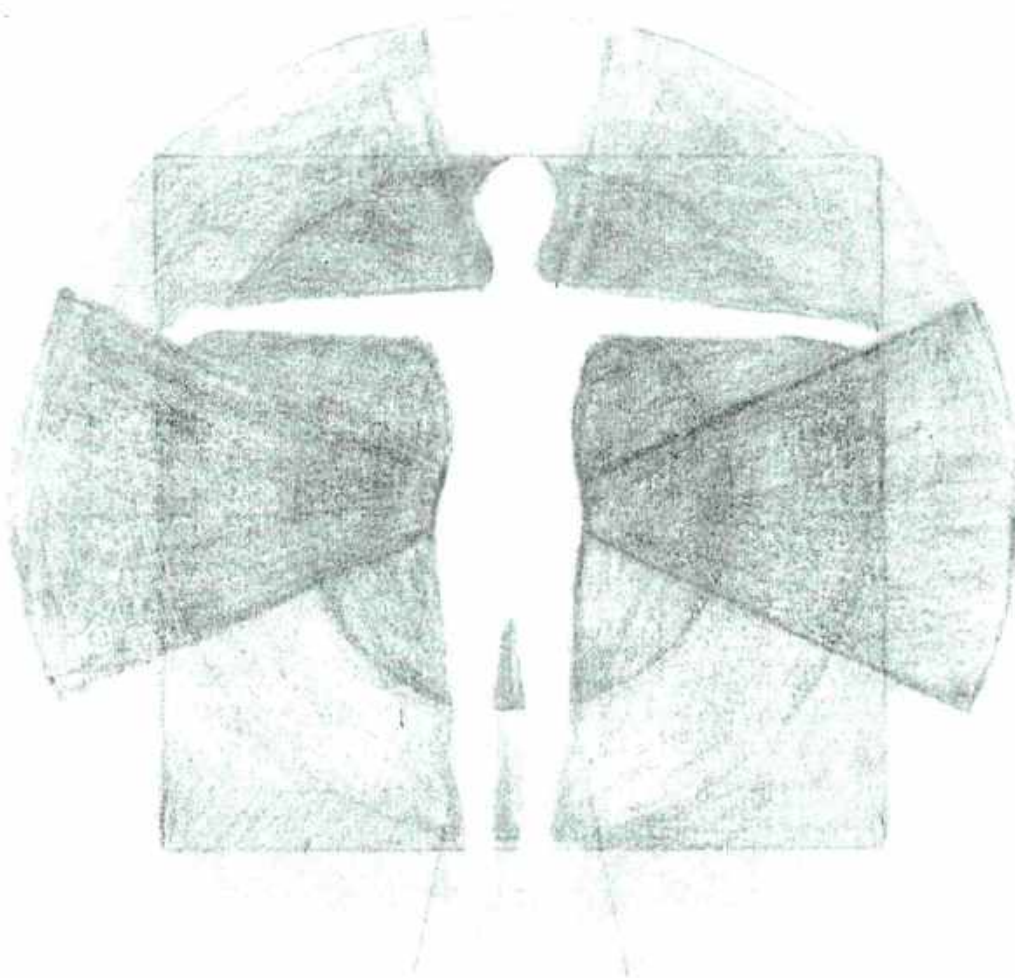
Jaarrekening over 2021
Stichting Wijkpresentie Parkstad Limburg

en zijn begin 2022 nagenoeg geheel afgewikkeld. De restpost ad € 35.800 betreft vooruitontvangen bedrag van het Kansfonds ad € 30.000 inzake boekjaar 2022 en € 5.800 aangaande Somerset. We hebben van Somerset Capital Partner in 2021 een donatie van € 12.500 ontvangen, die alleen aangewend mag worden voor acute kosten van wijkbewoners. De uitgaven worden verantwoord aan Somerset.

Nuth, mei 2022

Het bestuur van Stichting Wijkpresentie Parkstad Limburg:

KOMPAS OP MENSELIJK MAAT

JAARVERSLAG 2021
van Stichting WIJKPRESENTIE PARKSTAD

INHOUDSOPGAVE

Pagina

2. Inhoudsopgave
3. Voorwoord
4. Kompas op menselijke maat
5. Stichting Wijkpresentie Parkstad / missie, visie en kernwaarden
6. Bestuur
7. Presentie in de wijken
10. Presentie in 'Op de Hoek'
11. Contacten en samenwerking
12. Rapportage Impacttool 2021 'Op de Hoek'

Samenstelling en redactie: Fien Cruts, Matth Gubbels, Gijs den Boer

VOORWOORD

Op het moment dat ik deze woorden aan het papier toevertrouw lijkt het leven in Nederland weer terug te zijn gekeerd naar de normaliteit. De coronapandemie lijkt vooralsnog nieuws van gisteren te zijn. Of dat ook werkelijk zo is, zal de toekomst uitwijzen. De jaren 2020 en 2021 stonden in het teken van de coronapandemie. Vrijwel iedereen ondervond daarvan hinder. De een in ernstiger mate dan de ander. Voor de stichting Wijkpresentie had dit verregaande consequenties. Zo konden tal van activiteiten geen doorgang vinden en ook huisbezoeken waren slechts beperkt mogelijk. Toch is door de presentiewerkers alles gedaan om mensen in achterstandsituaties te bereiken en behulpzaam te zijn. Woorden van waardering zijn hier op zijn plaats.

Op de voorpagina van de krant wordt het nieuws nu beheerst door de oorlog in Oekraïne. Het is verschrikkelijk wat daar geschiedt. Daarnaast is ook het medeleven uit Nederland hartverwarmend. Daarbij vraag ik me wel eens af waarom deze massale meelevendheid voor een groot deel ontbrak toen het ging om Afrikaanse en Aziatische oorlogsvluchtelingen. Hoe het ook zij, het blijft van belang dat we ons hart laten spreken en medemensen, waar ook ter wereld, niet uit het oog verliezen. Ook dichtbij huis en zonder oorlog.

De titel van dit jaarverslag luidt: "Kompas op menselijke maat". Daarmee willen we aangeven dat er nu steeds meer aandacht is voor de menselijke maat in onze samenleving. In onze gedigitaliseerde en bureaucratische wereld lijken regels vaak centraal te staan. Dat het bij die regels meestal om mensen gaat wordt dan al gauw vergeten. Het zijn de kleine dingen die van belang zijn. Het persoonlijke gesprek, het luisterend oor voor iemand die zijn verhaal kwijt wil, samen genieten van een kopje koffie, hulp bieden voor iemand die niet weet hoe hij een formulier in moet vullen, steun bieden aan een wanhopige moeder die het contact met haar dochter dreigt te verliezen. Het is zomaar een greep uit de gebeurtenissen van alledag. Die gebeurtenissen raken ons als mensen het meest. Dat geldt eigenlijk voor iedereen, ook al heeft niet iedereen een hulpvraag. Deze lijn om er voor elkaar te zijn, raakt de kern van het presentiewerk en het is ook die lijn die wij de komende jaren voort willen zetten. Dat kan niet enkel vanuit de stichting komen. Het is fijn om te constateren dat er meer mensen zijn, die iets willen betekenen voor een ander. Als stichting willen we die boodschap uitdragen. Dat doen we om te beginnen vanuit onze werkplek, die we hebben gevonden in de Lutherse kerk. Samen met bewoners in de buurt willen we zo werken aan een sociale samenleving waar mensen omzien naar elkaar. Hieraan proberen we gestalte te geven in de regio Parkstad Limburg en in het bijzonder in de gemeente Heerlen. Graag wil ik iedereen danken die daaraan op welke wijze dan ook een bijdrage heeft verleend. Of het nu gaat om het verlenen van hand- en spandiensten, of een geldelijke donatie of anderszins. Alles is welkom en vooral nodig. Een samenleving waarin het alleen draait om ik en waar sociale cohesie ontbreekt is ondanks alle welvaart toch een armoedige. Zo blijft er dus werk aan de winkel voor de stichting maar in feite voor ons allemaal.

Harrie van Beers
Voorzitter

Kompas op menselijke maat

Sinds de toeslagenaffaire lijkt er in Nederland een andere wind te waaien. Er komt meer aandacht voor de menselijke maat. Wie het heeft over 'maat' heeft in deze kent 2 criteria: zorg en een handhaving. De afgelopen jaren lag de nadruk op het versterken van de zelfredzaamheid, eigen verantwoordelijkheid en handhaving. Er werd voornamelijk in economische termen naar ons leven gekeken. Het moest allemaal efficiënt.

Nu zien we een tegenbeweging die een reactie is op de soms wat doorgeslagen zelfredzaamheidsverwachting. Het is goed dat er aandacht is voor de menselijke maat. Hiermee herstellen we een balans die doorgeslagen is. De uitdaging is om die herstelde balans daarna vast te houden. We hebben zowel de criteria handhaving als zorg nodig. De algemene vraag is: Zou het politieke en maatschappelijke klimaat niet alleen bepalend moeten zijn voor onze manier van handelen, maar meer de individuele situatie van de burger ???."

Menselijke maat is bij uitstek relationeel. Naar de mens met problemen in haar of zijn leven wordt in eerste instantie geluisterd. Er is ruimte om de context van haar of zijn levenswereld te verkennen. Wat is de levensloop, wat zijn de keerpunten, ritme, opgaven, verlangens? De ander is een mens die herkend en erkend dient te worden als lid van de ene menselijke familie en die daarom relationele en sociale insluiting verdient.

Goed luisteren en breed kijken heeft al snel het stigma van verspilling: een gezellig kopje thee, een aai over de bol en met een zak geld naar huis. Toch is de menselijke maat op de langere termijn doelmatig en zelfs de sleutel om het sociale domein en de gezondheidszorg betaalbaar en toegankelijk te houden. Werken volgens de menselijke maat betekent ook niet dat iedereen altijd zijn zin krijgt. Niet elke behoefte hoeft bevredigd te worden met publieke middelen. Het is altijd de vraag of het kompas van onze samenleving gericht is om dit alles formeel en informeel gestalte te bewerkstelligen.

Bij presentiewerk is de menselijke maat uitgangspunt, het is ons kompas, eenvoudig gezegd, wat we doen is: luisteren, ruimte geven, vertrouwen versterken, verbinden.

Citaat:

"Moge je altijd de moed hebben om te erkennen wat is om ons zelf als de ander en de ander als ons zelf te zien". Diana Vernooij

*dr. Sigmund

Stichting Wijkpresentie Parkstad / werkterrein, missie, visie en kernwaarden

Werkterrein

De wijkpresentiemedewerkers van onze stichting werken nu in de wijken die de volgende kenmerken hebben:

- Het aantal maatschappelijke kwetsbaren is verhoudingsgewijs hoog.
- Laag geletterdheid, dus het niet-gebruiken van gedrukte en geschreven informatie om te functioneren in deze maatschappij, is verhoudingsgewijs erg hoog.
- Veel mensen zijn eenzaam, ervaren een slechte gezondheid, voelen zich niet veilig in de wijk en hebben een betrekkelijk laag inkomen.
- De sociale cohesie is in deze wijken vrij laag.

Missie

Het versterken van vormen van gemeenschap en initiatieven tot gemeenschappelijke zorg in een sociaal en economisch zwakke wijken door buiten en binnen present te zijn.

Visie

De Stichting Wijkpresentie Parkstad geeft wijkpresentiewerkers opdracht om aanwezig te zijn in wijken om de buurtbewoners te ondersteunen in hun dagelijkse leven en in hun zoeken naar gemeenschap.

In hun contacten en gesprekken met wijkbewoners zullen zij aandacht geven aan zingevende, maatschappelijke en religieuze dimensies die aan het licht kunnen komen in de ontmoeting van mensen met de wijkpresentiewerkers en hun vrijwilligers én tussen de mensen onderling.

In hun zoeken naar gemeenschap, eigen waarde en eigen kunnen, hebben wijkbewoners een kans in hun mens zijn en in hun menselijke waardigheid bevestigd te worden door hun contact met lotgenoten en bondgenoten en door de ondersteuning van mensen die in hen geloven.

Onze kernwaarden

Wij werken vanuit de universele waarden:

Respect, verdraagzaamheid, rechtvaardigheid, gelijkheid, vriendelijkheid, liefde, veiligheid, vrijheid, vertrouwen en eerlijkheid. Daarbij zijn wij geïnspireerd door het principe voortvloeiend uit ons christelijk cultureel erfgoed: 'Je naaste een naaste zijn'.

Bestuur

In 2020 bestond het bestuur van de Stichting Wijkpresentie Parkstad uit:

Dhr. H. van Beers, voorzitter, dhr. G. Ramaekers, secretaris, mevr. A. Dubois, penningmeester pastor M. Gubbels, mevr. S. Vaessen en dhr. T. van Gestel en pastoor W. Janssen is adviserend bestuurslid vanuit het dekenaat Heerlen.

Verder werd het bestuur geadviseerd door Fien Cruts en Iris Dingemans, wijkpresentiewerkers, dhr. G. den Boer (vrijwillig adviseur) met aandacht voor projectontwikkeling en organisatorische processen.

Het bestuur vergaderde in 2021 vijf maal te weten op 9 maart, 11 mei, 23 juni, 15 september, en 8 december.

Naast de vaste agendapunten zoals verslag, stand van zaken financiën, voortgang primair proces/ presentie/activiteiten/project en informatie uit het Netwerk Informele Steun Heerlen, waren er de volgende bespreek- en besluitpunten:

- Jaarverslag en jaarrekening 2021
- Vaststelling begroting 2022.
- Inwerken nieuwe dagelijks bestuur
- Ontwikkeling van het samenwerkingsproject 'Op de Hoek' samen
- Ontwikkeling Impacttool 'Op de Hoek'
- Ontwikkeling Fondsenwerving beleid
- Cursus Presentiewerk deel 2 door Iris Dingemans.

Bestuursleden en adviseurs, namen in 2021 deel aan diverse overleggen en studiedagen. Online waren er 2 overlegmomenten met de gemeente Heerlen, de eerste met de wethouders dhr. P. van Zutphen en dhr. J. Clemens en de tweede met mevrouw C. Slüper, Sociale Dienst Heerlen. Wethouder mevrouw A. Keulen bracht in het najaar een bezoek aan 'Op de Hoek'. De voorzitter onderhield contact met het Dekenaat Heerlen.

Presentie in de wijken

Fien Cruts aan het woord:

Weer in een jaar met corona. Ondanks dat zijn we in contact kunnen blijven en bleef de communicatie intact met mensen en gezinnen in de wijken. Wij bleven onze presentie volhouden bij gezinnen in situaties die hopeloos leken. Het kostte veel energie en vindingrijkheid om (de vaak vele) hulpverlening in beweging te krijgen en af te stemmen op elkaar maar meer nog om ze afgestemd te krijgen op de betrokken gezinnen. Echter, het present kunnen blijven bij deze gezinnen en met hen een weg blijven zoeken, werkte voor hen weldadig en dat gaf veel energie. Bij ons als werkers heeft deze presentiewerkwijze een beter begrip opgeleverd voor mensen in multi-probleem situaties, maar ook de overtuiging dat zó aansluiten goede zorg oplevert voor hen: de trouw, de aandacht, het samen uithouden en de winst en het verlies delen, je nek uitsteken en je verantwoordelijkheid nemen – zelfs als de problemen er niet door verdwijnen (wat vaak het geval is, of een volgende doemt alweer op) ze maken ten minste dat mensen er minder eenzaam in zijn en dat maakt voor hen een wereld van verschil. Die ervaring heeft ons als zelfbewuster gemaakt om ons werk vooral zo voort te zetten en uit te bouwen.

In de wijken komen wij vaak dezelfde soorten problemen tegen: armoede/schulden, zorgen om de kinderen en kleinkinderen, criminaliteit/onveiligheid, ziekte en ouderdom, eenzaamheid, drugs –en alcoholverslaving. Wij kunnen die problemen vaak niet oplossen, maar we proberen het vertrouwen van de mensen te winnen door aan te sluiten bij hun leefwereld, waardoor zij zich weer gehoord en gezien voelen. Van daaruit zoeken wij een weg die hun leven stapje voor stapje weer de moeite waard kan maken, waardoor zij zichzelf weer de moeite waard gaan vinden. Dat is kompas houden op menselijke maat.

Armoede

Armoede zorgt voor stress en schaamte. Steeds meer mensen zien wij die hun rekeningen niet kunnen betalen. Mensen die een betaalde baan hadden, een normaal inkomen, maar nu niet meer rondkomen. Ze hebben vaak geen vangnet dat even iets op kan vangen. Afhankelijk zijn van instanties die beslissingen over je nemen. Geen baan vinden. Mensen voelen zich vaak overbodig.

Jan is 35 jaar en heeft drie kinderen. Hij heeft een klein klusbedrijfje dat heel goed draait. Hij werkt ook heel hard en hij kan zijn gezin goed onderhouden. Toen corona begon werd het klussen steeds minder. Mensen wilden niemand in huis hebben met angst voor corona. Maar de huur, gas en licht, verzekeringen enzovoort moesten betaald worden. Uiteindelijk kwam Jan in de schulden, die steeds groter werden. Hij durft eigenlijk met niemand te praten, uit angst dat ze de kinderen komen weghalen. De trotse man die Jan was is nu geknakt. Door alle ellende is hij gaan drinken en is hij soms agressief. Samen met Jan hebben we besproken hoe wij een uitkering, schuldhelpverlening en een voedselpakket bij de voedselbank kunnen aanvragen.

Mies heeft vier kinderen en krijgt 60 euro leefgeld per week. Ze kan de kinderen niet voldoende te eten geven. Ze is bang dat als iemand dat weet, jeugdzorg de kinderen bij haar weghaalt. De kinderen krijgen wel eten mee naar school, maar warm eten krijgen ze maar

twee keer in de week. Mies heeft van de buurvrouw gehoord dat ze mij moest bellen, want ze kon mij alles toevertrouwen.

Agressie

Tina is 30 jaar en heeft vier kinderen die uithuisgeplaatst zijn. Tina heeft een opvliegend karakter en regelmatig gaat ze iedereen die ook maar iets zegt of doet wat haar niet zint te lijf. Hulpverlener of bewindvoerder, maakt niet uit wie het is. Wegens dat gedrag heeft de rechtbank haar agressietherapie opgelegd. Het is echt een multi-probleem. Er wordt een projectplan gemaakt, er worden doelen gesteld en grenzen aangegeven. Als ze graag haar kindjes terug wil moet ze meewerken. Financiën, huishouding, agressie en opvoeding komen allemaal voor in het projectplan. Tina valt regelmatig terug in haar agressief gedrag.

Regelmatig staat de wijkagent voor haar deur. Ook belt de woningvereniging mij dat zij zich niet aan de afspraken houdt. De bewindvoerder wordt bedreigd door Tina en de zoveelste keer mislukt het plan dat de hulpverleners voor haar hadden. Het oplossingsgerichte plan past niet bij Tina. Waar ze behoefte aan heeft is om door de hulpverleners erkend, gezien en begrepen te worden. Dat ze mag zijn wie ze is. We gaan nu met alle betrokken instanties samen met Tina een nieuw projectplan maken, maar dan wel een dat bij haar past en waarin zij aangeeft welke hulp zij nodig heeft.

Tina belt of appt me bijna dagelijks, omdat ze weer in de problemen zit. Ze heeft weer iemand in elkaar geslagen of de woningvereniging belt me omdat Tina de huur niet betaalt of ze heeft de bewindvoerder bedreigd. Ik moet dan weer bespreken waarom dat gebeurd is. Tina kost mij wel veel energie en tijd. Regelmatig belt ze mij om te zeggen dat ze zo blij is dat ik in haar leven ben.

Ik krijg een telefoontje van een hulpverlener of ik even met Peter wil praten. Hij is weer agressief en wil niemand binnenlaten. Peter is 60 jaar, is jarenlang verslaafd geweest en dat heeft zijn gezondheid geschaad. Peter woont samen met zijn moeder en zij zijn zorgmijders. Na heel veel praten is er toch hulp gekomen, maar er kwamen steeds meer hulpverleners over de vloer en dat wilde Peter niet. Dus Peter heeft iedereen de deur uitgegooid. Hij heeft een hulpverlener bedreigd: "Ik ga je in elkaar slaan als je nog eens komt". Als ik na het telefoontje naar Peter zijn huis ga doet hij meteen open en verontschuldigt hij zich dat het zo'n rommel is. Hij heeft glazen en borden kapot gegooid en ook de buurman een tik gegeven. Als Peter wat gekalmeerd is, probeer ik met hem te praten en vraag hem waarom hij zo boos is. "Door die stomme corona zit ik hier opgesloten". Daarover is hij boos. Verder is hij het niet eens met de hulpverleners die proberen hem zijn vrijheid af te pakken. "Dat is geen hulp, maar bemoeizucht en als ik niet doe wat ze zeggen gaan ze andere instanties inschakelen". Als Peter rustig geworden is gaan we even bij de buurman langs om excuses aan te bieden voor die tik die Peter gegeven heeft. We hebben een gesprek met de hulpverleners gehad en Peter heeft nu zijn verhaal kunnen doen en er werd nu ook echt naar hem geluisterd. Samen gaan we nu kijken wat voor hulp Peter nodig heeft.

Wantrouwen

De 34-jarige Mona met vier kinderen spreekt moeilijk Nederlands. Ze vertrouwt geen enkele instantie en is bang dat ze, net als bij haar buurvrouw, de kinderen komen weghalen. Ik ben vaker met Mona en de kinderen in de speeltuin geweest en de kinderen kwamen vaker op het kinderclubje. Daardoor heb ik een vertrouwensband op kunnen bouwen. Twee van haar kinderen volgen speciaal onderwijs en hebben een leerachterstand. Haar derde kindje krijgt

nu een onderzoek omdat het een ontwikkelingsachterstand heeft en moeder heeft gevraagd of ik mee wil gaan naar de afspraak. Omdat ik weet dat ze nooit op tijd is, sta ik al een half uur eerder dan afgesproken voor haar deur. We komen toch nog te laat en kunnen weer terug naar huis gaan. Wat het moeilijk maakt is dat de moeder de taal en de cultuur niet begrijpt. Ze vertrouwt die instanties niet meer. Als zij een boze brief krijgt van het consultatiebureau of een andere zorginstantie haakt ze helemaal af.

Hoe krijgen we die moeder op andere gedachten om toch hulp te zoeken, vragen allerlei instanties zich af. Ik denk dat alleen een zorgvuldig opgebouwde vertrouwensrelatie een ingang is voor hulpverlening.

Jongeren

Problemen die jongeren hebben zijn verslaving, isolement, eenzaamheid en psychische klachten. Door corona worden deze problemen nog versterkt.

De relaties die ik met jongeren heb komen voort uit hun kindertijd, daarom vinden ze het gemakkelijk me iets te vragen. Soms zie en hoor ik maanden niets van ze en dan is er weer van alles wat ze moeten: formulieren invullen, vragen hoe ze een uitkering moeten aanvragen enz.

Kees is 17 jaar en kwam altijd met veel plezier naar het kinderclubje. Toen hij naar de middelbare school ging kwam hij vaker langs voor een kopje thee of hij belde of ik even kon langskomen. Vorig jaar heeft het vriendinnetje van Kees het uitgemaakt. Uren heeft hij met mij gebeld, meestal tot diep in de nacht. Hij wilde niet meer leven. Op een avond belde Kees me om te vertellen dat hij een nieuwe vriendin had. Drie weken later moest Kees bij zijn mentor en de mentor van zijn ex-vriendin komen en er werd hem gezegd dat hij niet op het schoolplein mocht komen waar zijn ex-vriendin stond, want die vond dat niet fijn. "Maar op die plek sta ik altijd" zei Kees. Kees was verdrietig en boos en voelde zich minderwaardig, omdat de vader van zijn ex-vriendin chirurg was en naar school gebeld had. Na een telefoontje met de mentor van Kees kreeg ik als antwoord dat hij alleen maar toehoorder was en dat het meer kwam van de mentor van het ex-vriendinnetje. Na een paar gesprekken met de mentoren vonden ze het toch niet zo'n goed idee en kon Kees gewoon op het plein staan waar hij altijd stond.

Ton van 22 jaar is depressief, gebruikt veel drugs, maar heeft als kind tot zijn 18e allerlei hulpverlening gehad, wat hem geen goed gedaan heeft en hij wijst nu alle vormen van hulp af. Regelmatig belt hij mij of spreken we af in de stad om iets te drinken. Als ik vraag of ik iets voor hem kan doen, zegt hij: "Jij doet genoeg voor mij. Jij gelooft in mij en geeft mij het gevoel dat ik ertoe doe".

Moeilijke communicatie kanalen

Het contact met allerlei instanties verloopt vaak moeizaam. Wanneer mensen telefonisch proberen in contact te komen met een instantie, komen ze in een wachtrij terecht en kan het wel een uur duren eer ze iemand aan de lijn krijgen. Mensen met een beltegoed van 10 euro kunnen zich dit niet permitteren en ze zien dan ook van een verder contact af, met alle gevolgen van dien. Ook worden mensen geconfronteerd met ambtelijk taalgebruik met moeilijke woorden die ze niet begrijpen, wat tot allerlei misverstanden leidt. Bij schriftelijke aanvragen moeten allerlei formulieren ingevuld worden met een waslijst aan vragen, wat ook ontmoedigend werkt. Ook hier zie je dat de menselijke maat ontbreekt.

Presentie in 'Op de Hoek'

De samenwerking met de Evangelisch Lutherse Kerk Zuid Nederland / Heerlen en de Diaconie Protestantse Gemeente Parkstad, die in 2020 gestart is werd dit jaar voortgezet. De partijen vormden een stuurgroep die een samenwerkingsovereenkomst ontwierp om te komen tot activiteiten voor de wijken in de accommodatie Meezenbroekerweg 70. De partijen kwamen overeen om deze accommodatie de naam te geven 'Op de Hoek'. Medio 2022 zal hieraan meer bekendheid worden gegeven met een programma 2022-2023. In februari leidde de samenwerking tot een renovatie en updating van de faciliteiten in het gebouw. Door corona waren er wisselende periodes van activiteiten door het jaar heen met steeds oog op het mogelijke en de gezondheid van de bezoekers.

De Diaconie Protestantse Gemeente Parkstad steunde ruimhartig financieel urgente noden die Wijkpresentie signaleerde. En de Evangelisch Lutherse Kerk Zuid Nederland / Heerlen zorgde samen met Wijkpresentie voor Sinterklaas cadeaus voor zo'n 50 kinderen in de wijken.

Impacttool

Tijdens het jaar presenteerde het Fonds Franciscus een impacttool voor inloophuizen. Met het werken met de impacttool die in de komende jaren verder zal worden geïmplementeerd werd door onze stichting een begin gemaakt. Onze presentiewerksters Iris Dingemans, samen met Fien Cruts hebben voor 2021 de impacttool verzorgd.

Het resultaat treft u tenslotte aan in - **Impactrapport 2021 'Op de Hoek'** -.

Activiteiten in 'Op de Hoek'

Contacten en samenwerking

Het present zijn zorgt ervoor dat de presentiewerker geconfronteerd wordt met een breed scala aan problematieken en thema's van persoonlijke en maatschappelijke aard.

In het kader van deze constatering zien we dat de presentiewerkers dit jaar regelmatig contact had of samengewerkt heeft met de volgende organisaties en functionarissen: Scholen, leerplichtambtenaar, Wethouders, Jeugdzorg, Xonar, Sociale Dienst, advocaten, Thuiszorg, Bewind voering, wijkteams, huisartsen, ziekenhuis, pastores, en Netwerk DAK.

De contacten zijn functioneel en vinden hun oorsprong in de vragen en behoeften van mensen die contact daarover zoeken met Wijkpresentie.

Stichting Wijkpresentie Parkstad participeert ook in het Netwerkwerk Informele Steun Gemeente Heerlen.

burgerkracht Limburg

Verder werd Wijkpresentie benaderd door Burgerkracht Limburg met de introductie van interviewen burgers 'Samen Gezond' t.b.v. project Co-ownership van burgers bij Mijnstreekambities. Een en ander kon in 2021 door corona nog niet worden uitgevoerd, maar staat wel geprogrammeerd in 2022.

Hierna treft u het Impactrapport 2021 van 'Op de Hoek' aan:

Impactrapport 2021

van Stichting Wijkpresentie Parkstad

Inloophuis 'Op de Hoek'

Meezenbroekerweg 70 Heerlen

18 december 2021

Inhoudsopgave

1. Inleiding	p. 2
1.1. Achtergrondinformatie	
1.2. Doel van het impactonderzoek	
1.3. Onze vragen	
2. Resultaten	p. 3
2.1. Wat doet het inloophuis?	
2.1.1. Proces	
2.1.2. De Effectenkaart	
2.1.3. Conclusie	
2.2. Wie komen er in het inloophuis en wat betekent het voor de bezoekers?	
2.2.1. Proces	
2.2.2. Persona	
2.2.3. Conclusie	
3. Overkoepelende conclusie	P. 9
3.1. Wat doet het inloophuis?	
3.2. Wie komen er in het inloophuis en wat betekent het voor de bezoekers?	
3.3. Samen present zijn	p. 10

1. Inleiding

1.1. Achtergrondinformatie

Stichting Wijkpresentie Parkstad (voorheen stichting Wijkpastoraat Vrank) is sinds 20 jaar met haar presentiewerk actief in achterstandswijken in Heerlen. De presentiewerker ontmoette de mensen op straat of thuis, tot in 2017 een vaste huisvesting gecreëerd werd in het urbanproject Carbon6 te Heerlen, waar op vaste tijdstippen diverse activiteiten voor volwassenen en kinderen georganiseerd werden. In Carbon6 bleek steeds meer spontaan aanloop te komen van jongeren en volwassenen om even de presentiewerkster te ontmoeten in een ontspannen huiskamersfeer. Soms gewoon voor een gesprek, soms om een probleem te bespreken, soms om samen een activiteitje doen om de tijd door te komen. Naar aanleiding van die aanloop is in 2019 het initiatief genomen een inloophuis te scheppen voor mensen aan de zijkant van de samenleving. Aanvankelijk in Carbon6, maar sinds 2020 is deze gehuisvest in een aantal ruimten van de Lutherse Kerk in Heerlen.

De Stichting Wijkpresentie Parkstad wil in het inloophuis een plaats bieden voor mensen die af en toe graag een plek zoeken waar ze gezien en gehoord worden. Gewoon een plek waar ze kunnen zijn en waar men er onvoorwaardelijk voor hen is.

1.2. Doel van het impactonderzoek

We willen financiers met inzicht laten zien welke doelgroepen we bereiken, welke activiteiten we organiseren en welke effecten de activiteiten op de doelgroepen hebben. We willen helder maken dat zonder het inloophuis de mensen van de doelgroepen geen plek hebben waar zij zich gehoord en geaccepteerd voelen.

1.3. Onze vragen

In dit impactonderzoek hebben wij de volgende vragen onderzocht:

1. Wat doet het inloophuis?
2. Wie komen er in het inloophuis en wat betekent het voor de bezoekers?

In het volgende hoofdstuk hebben we deze vragen beantwoord met behulp van de impacttools 'effectenkaart' en 'persona', welke zijn aangereikt door Fonds Franciscus.

2. Resultaten

2.1. Wat doet het inloophuis?

Om inzichtelijk te maken wat het inloophuis allemaal doet en waarom wij de dingen doen die we doen hebben wij een **effectenkaart** gemaakt. In deze effectenkaart is terug te zien met welke activiteiten wij welke effecten verwachten te bereiken bij bepaalde mensen die in het inloophuis komen. Of in andere woorden: wat betekenen wij met onze activiteiten voor onze bezoekers.

2.1.1. Proces

De effectenkaart is in eerste instantie samengesteld door de twee presentiewerkers. Vervolgens is de kaart doorgesproken met een drietal ervaringsdeskundige vrijwilligers en hun opmerkingen zijn erin verwerkt.

Wij hebben ons gericht op de grootste groepen bezoekers van het inloophuis, de alleenstaande moeders en hun kinderen. Vaak hebben zij een migratieachtergrond. Daarnaast is een groep meegenomen van mensen die incidenteel het inloophuis bezoeken; alleenstaande mensen die eenzaam zijn en/of verslaafd zijn aan drugs en alcohol en/of psychische problemen hebben. Aangezien het inloophuis nog niet zo lang bestaat en corona de inloop een hele tijd onmogelijk of beperkt mogelijk heeft gemaakt, is dit een kleine groep, die we niet uitgesplitst hebben naar problematiek. Wat ze in ieder geval gemeenschappelijk hebben is dat ze allemaal met hetzelfde doel het inloophuis bezoeken.

2.1.2. Effectenkaart

Bij wie vindt het effect plaats?	Welke activiteit organiseren we?	Welk effect?
Alleenstaande moeders	Creatieve workshops	Gezelligheid Nieuwe mensen leren kennen Verbinden Creëren van een netwerk Het gevoel ergens bij te horen Nieuwe dingen leren Ertoe doen
Alleenstaande moeders en hun kinderen	Samen koken samen eten	Gezelligheid Nieuwe mensen leren kennen Verhaal kwijt kunnen Verbinden Gezond koken Creëren van een netwerk Het gevoel erbij te horen Ertoe doen
Kinderen	Creatieve workshops Speelmogelijkheden Hapje eten	Gezelligheid Erbij horen Nieuwe dingen leren Ertoe doen Creativiteit ontdekken Sociale vaardigheid (Nieuwe) vriendjes
Eenzaam, verslaafd, psychische problemen	Praatje en kopje koffie	Geaccepteerd zijn Verhaal kwijt kunnen Gehoord worden Lotgenoten ontmoeten

2.1.3. Conclusie

Elkaar ontmoeten.

In alle groepen treffen we mensen aan die naar het inloophuis komen om in contact te komen met anderen die in dezelfde omstandigheden verkeren als zij. Enerzijds om hun verhaal kwijt te kunnen, anderzijds om een netwerkje van gelijkgezinden te creëren of uit te breiden. Een netwerk bevrijdt je uit je isolement en zorgt ervoor dat je kan terugvallen op anderen als je je eenzaam voelt, problemen hebt of wanneer je vragen hebt.

Geborgenheid.

De bezoekers weten dat ze geaccepteerd worden zoals ze zijn, dat ze ertoe doen, dat ze erbij horen. Onze bezoekers hebben vaak een laag gevoel van eigenwaarde. Het 'welkom zijn' kan een basis zijn voor het versterken van het positieve gevoel van eigenwaarde.

Zelfvertrouwen

Door deel te nemen aan creatieve en culinaire activiteiten ervaren de deelnemers dat ze tot meer in staat zijn dan ze zelf dachten en leren ze nieuwe dingen. Wie zijn eigen talenten ontdekt heeft, brengt deze misschien ook buiten de setting van het inloophuis in praktijk.

2.2. Wie komen er in het inloophuis en wat betekent het voor de bezoekers?

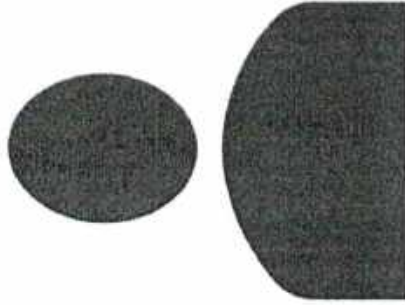
Om te laten zien wie er in het inloophuis komen en wat het inloophuis voor hen betekent, zijn wij aan de slag gegaan met het maken van een *persona* voor drie doelgroepen die we in dit impactonderzoek centraal hebben gesteld: alleenstaande moeders met kinderen, mensen met een migratieachtergrond en mensen met een verslavings- en/of psychisch probleem. Een *persona* is een fictief personage dat (een deel) van onze bezoekers representeert gebaseerd op interviews die we hebben gehouden met bezoekers. Dit *persona* geeft een levendiger en rijker beeld dan alleen cijfers over het aantal bezoekers dat wij hebben.

2.2.1. Proces

We hebben drie alleenstaande moeders van westerse afkomst geïnterviewd om de *persona* van Mariet te maken, vier mensen (moeders) met een migratieachtergrond voor de *persona* van Fatima en twee personen met verslavings- en/of psychische problemen voor de *persona* van Jan. De interviews zijn afgenomen door de presentiewerkers, die de bezoekers al jaren kennen. De bezoekers waren erg open en hebben alles eerlijk ingevuld.

2.2.2. Resultaten

Op de volgende pagina's staan de drie *persona*'s die we samengesteld hebben aan de hand van de interviews.

Wie ik ben

Ik ben Mariet (gefingeerd). Ik ben 40 jaar oud, gescheiden en heb drie kinderen. Ik leef van een uitkering.

Mijn hobby's zijn koken en gezellig praten met mensen.

Waarom ik naar het inloophuis ga

In het inloophuis ontmoet ik leuke mensen en ben ik niet meer zo alleen. Ik vind het heel leuk om met een klein groepje vrouwen te koken voor mensen die dat niet meer kunnen. Ook vind ik het leuk om er allerlei activiteiten te doen zoals sieraden maken, schilderen, breien. Er is altijd wel iemand waarmee je kan kletsen.

3 dingen waar ik goed in ben

Koken, voor de rest weet ik niet.

Mijn dromen

Mijn dromen zijn gezond blijven en dat mijn kinderen een beter leven krijgen dan zij tot nu toe hebben gehad.

Mijn sociale contacten

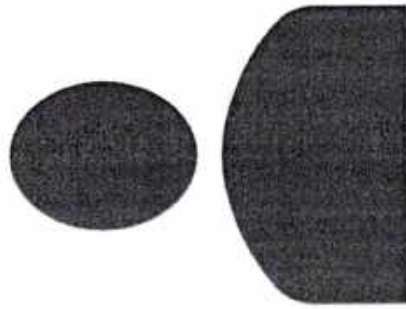
Ik heb geen sociale contacten buiten de mensen van de Wijkpresentie en in het inloophuis.

3 dingen die ik moeilijk vind

1 Alleen naar instanties gaan

2 Contacten leggen

3 Bij mensen zijn die ik niet ken

Wie ik ben

Ik ben Jan (gefingerd). Ik ben 50 jaar oud en alleenstaand en kom uit Parkstad. Ik leef van een uitkering. Ik ben een psychiatrische patiënt en ben verslaafd aan alcohol en drugs.

Waarom ik naar het inloophuis ga

In het inloophuis word ik geaccepteerd zoals ik ben, zonder vooroordeel. Ik ga het liefst als er nog niemand is en ik een praatje kan maken met degene die er is. Ik ontmoet er soms mensen die ook wel best problemen hebben. Meestal krijg ik ook nog wat lekkers voor thuis mee.

3 dingen waar ik goed in ben

Ik ben nergens goed in.

Mijn dromen

Mijn droom is dat ik van de alcohol en de drugs af kom en een vaste baan heb. Ook had ik graag een leuke vriendin.

Mijn sociale contacten

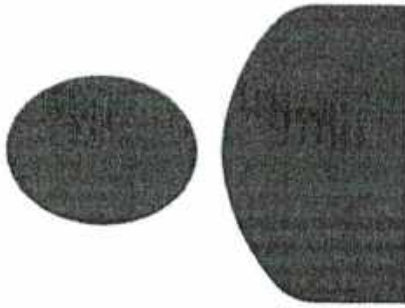
Ik heb heel weinig sociale contacten. Ik krijg thuishulp, maar daar krijg ik altijd ruzie mee, daarom komt nu niemand meer. Verder heb ik contact met de psychiater en nog een aantal mensen die net zo gek zijn als ik. Ik kan wel altijd terecht bij de mensen van de Wijkpresentie. Daar kan ik altijd terecht als het niet goed gaat. Zij komen dan langs of ik kan bellen. Die mensen kan je vertrouwen.

3 dingen die ik moeilijk vind

1 Mensen nemen me niet serieus wanneer ik wel eens gek doe als gevolg van mijn psychische toestand.

2 Ik vind het soms moeilijk om me te beheersen en niet met anderen op de vuist te gaan.

3 Dat ik niet zonder bier kan.

Wie ik ben

Ik ben Fatima (gefingerd), 34 jaar oud. Ik ben een alleenstaande moeder met vier kinderen en ik woon in Parkstad. Ik leef van een uitkering. Ik ben in Nederland omdat ik gevluucht ben uit mijn geboorteland omdat daar oorlog is.

Mijn dromen

Mijn droom is dat, wanneer de oorlog in mijn land voorbij is, ik weer terug kan gaan naar mijn geboorteland. In Nederland is het fijn, maar ik mis mijn familie.

Mijn sociale contacten

Ik heb contact met twee vriendinnen die ook uit mijn land komen. De mensen van de Wijkpresentie en het inloophuis zijn heel belangrijk voor mij omdat zij veel voor mij en de kinderen doen. Ik versta het Nederlands niet goed en ze gaan met me mee naar school bij oudergesprekken en helpen met aanvraagformulieren invullen.

Waarom ik naar het inloophuis ga

In het inloophuis kan je met je vragen terecht. Het voelt heel vertrouwd. Ik vind het ook leuk om mee te doen met de activiteiten. We mogen er wel eens koken en mijn kinderen hebben er op woensdagmiddag leuke kinderactiviteiten.

3 dingen waar ik goed in ben

- 1 Ik zorg goed voor mijn kinderen
- 2 Ik kan lekker koken
- 3 Ik kan goed wassen en strijken

3 dingen die ik moeilijk vind

- 1 Mensen verstaan me niet en ik versta hen niet
- 2 Mijn kinderen zijn heel druk en worden soms door de voetbaltrainer naar huis gestuurd.
- 3 Ik vind het moeilijk allerlei instanties te vertrouwen. Ik ben vooral bang voor Jeugdzorg, dat ze mijn kinderen meenemen

2.2.3. Conclusie

Onze alleenstaande moeders leven vaak in een isolement. Het inloophuis biedt hen de mogelijkheid om met andere alleenstaande moeders in contact te komen en ervaringen uit te wisselen. Ze kunnen elkaar adviseren op allerlei gebied, maar vooral gezellig met elkaar praten. Opvallend is dat ze niet in staat zijn drie dingen op te noemen waar ze goed in zijn, wat hun lage gevoel van eigenwaarde reflecteert.

De moeders met een migratieachtergrond vinden er vooral praktische steun, omdat ze vaak de taal niet machtig zijn. Ze vragen hulp bij het invullen van formulieren, om begeleiding bij het bezoeken van instanties en gesprekken op school. Daarnaast vinden ze het leuk om aan activiteiten deel te nemen en dat er afleiding voor hun kinderen is.

Verslaafden en psychiatrische patiënten worden in de maatschappij met de nek aangekeken. In het inloophuis vinden ze een rustpunt, waar ze geaccepteerd worden zoals ze zijn en waar ze onbevooroordeeld worden benaderd.

3. Overkoepelende conclusie

3.1. Wat doet het inloophuis?

De belangrijkste functie van ons inloophuis is het bieden van een laagdrempelige ontmoetingsplaats voor mensen aan de rand van de samenleving. Ze drinken er een kopje koffie of komen voor een praatje in een veilige omgeving. Daarnaast nemen bezoekers deel aan creatieve workshops, bereiden en nuttigen ze samen een maaltijd en is er voor kinderen de gelegenheid om te knutselen of te spelen.

3.2. Wie komen er in het inloophuis en wat betekent het voor de bezoekers?

Mensen die ons inloophuis bezoeken zijn vooral alleenstaande moeders met hun kinderen, al of niet met een migratieachtergrond, en mensen die verslaafd zijn aan alcohol of drugs en/of psychische problemen hebben.

Mensen vinden er lotgenoten waarbij ze hun verhaal kwijt kunnen en ervaringen kunnen uitwisselen. Ze hebben het gevoel geaccepteerd te worden zoals ze zijn en dat ze erbij horen. Voor sommigen is het een plek waar ze geholpen worden met zaken waar ze zelf geen raad mee weten en voor weer anderen is het een rustpunt in hun anders zo rusteloze bestaan. Creatieve workshops bieden een welkome afwisseling en ontspanning en bevestigen de deelnemers in hun mogelijkheden. Kinderen krijgen even het gevoel dat ze bijzonder zijn.

Ons inloophuis bestaat nog niet zo lang en corona heeft de inloop beperkt. Toch menen we op grond van dit onderzoek te kunnen zeggen dat we een wezenlijke impact hebben op de bezoekers van het inloophuis.

Onze intentie is dit onderzoek volgend jaar te herhalen. Naar verwachting is de onderzoeksgroep dan groter zodat we andere tools zinvol in kunnen zetten.

3.3 Samen present zijn.

In ons Inloophuis 'Op de hoek' werken wij samen met de Evangelisch Lutherse Kerk Zuid Nederland / Heerlen, diaconie Heerlen en de Diaconie Protestantse Gemeente Parkstad.

Samen delen zij de visie die voortvloeit uit christelijk cultureel erfgoed:

'Je naaste een naaste zijn'. En willen dit samen in praktijk brengen.

Daarbij zijn zij present voor mensen die behoefte hebben aan een sociaal netwerk en ondersteuning willen voor de taken die zij in het dagelijks leven ervaren.

Zij willen aansluiten bij de behoeftes van mensen en bieden een plek voor ontmoeting, ondersteuning en bezinning in de buurten.

Zij staan open voor samenwerking met andere organisaties die gericht zijn op het welzijn, welbevinden en inspiratie van mensen in de buurten.

Zij beogen mensen te stimuleren om zich te ontplooien, om zich met elkaar te verbinden en elkaar te beschermen, elkaar te versterken en te bezielen.

Zij delen de volgende kernwaarden: respect, verdraagzaamheid, rechtvaardigheid, gelijkheid, vriendelijkheid, liefde, veiligheid, vrijheid, en eerlijkheid.